პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეცხრე

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

კომუნისტი

რედაქცია
თბილისი, კომკავშირის (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 6ა. მეორე სართული

ოფლაქციაში ცაქმისათვის ქილა პარაკება შეიძლება ყოველდღე, გარდა კვირა-უქმეებისა დღის 10 საათიდან ღამის 12 საათამდე.

ტელეფ.) რედაქტორის 14—76
) მდივნის 10—64
) დამის მორიგეს 18—80.

მთავარი კანტორა
თბილისი რუსთაველის პროსპექტ., № 24, ტელეფონი № 8-81

ხელისმოწერის ფასი:
მუშა-მოსამსახურეთათვის, გლეხების წითელ-არმიელების, მოწაფეების და მასწავლებლებისათვის — 1 მან., დანარჩენებისათვის — 1 მან. და 30 კაპ.

განცხადებები
საქართველოს ფარგლებში — ტექსტის უკან - 80 კ. ნონპარელი სტროკინი. ტექსტში შიგნით — 1 მ. 60 კ., საქართველოს გარეთ — ტექსტის უკან — 1 მ. 20 კ., ტექსტში — 3 მ., განსაკუთრებული გარდა ვაჭრობების ფასისა იქნება 10% საკალკულაციო გადასახადი. თუ განცხადება იბეჭდება ორთავერ ტექსტის შეუცვლელად - შეღავათი შეთანხმებით. ძველ კანტორაში განცხადებები მიიღება 9 —3½ ს., 3½ ს. შემდეგ 1 განვედან. ელირება 20%-ით მეტი. საგანგებო-რო განცხადებები — 15 და 20 მ.

ერაკლე გიგლიაშვილის ბიბლიოთეკა

ლენინის გარდაცვალების დღე

ხაბათი, 21 იანვარი 1928 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5 კაპ. № 17 (2060)

ᲒᲔᲚᲐᲓᲘᲡ ᲒᲐᲠᲓᲐᲪᲕᲐᲚᲔᲒᲘᲓᲐᲜ ᲝᲗᲮᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲗᲐᲕᲖᲔ

ᲣᲚᲔᲜᲘᲜᲝᲗ—ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲒᲖᲘᲗ

ოთხი წელი შესრულდა, რაც კომუნისტური პარტია არსებობს და განაგოლობს სოციალისტურ მშენებლობას ულენინოთ. განვლილი დრო სრულიად საკმაო იმისათვის, რომ ჩვენ შეკაკვნეთ, რამდენათ სწორათ და მტკიცეთ ატარებს პარტია ლენინის ანდერძს. ეს საკითხი განსაკუთრებით ცხოველმყოფელია დღეს, როცა პარტიამ მისთვის ბრწყინვალე გამარჯვებით დაასრულა ბრძოლა ტროცკისტულ ოპოზიციასთან.

ლენინის უშუალო ხელმძღვანელობით და მთაუორობით შეიქმნა და განვითარდა საკავშირო კომუნისტური პარტია, ლენინის წინამძოლობით შოახდინა პროლეტარიატმა დიდი ოქტომბრის რევოლუცია. და დღეს, ა რევოლიუციის ათი წლის თავზე, გამოჩნდენ „ურწმუნო თომები“, რომელთაც კითხვის ქვეშ დააყენეს პროლეტარიატის დიქტატურის მთელი არსებობა, რომელთაც იერიში მიიტანეს მთელ პარტიულ და საბჭოთა აღმშენებლობის წინააღმდეგ. ყველაზე უფრო აღსანიშნავი აქ ის არის, რომ ოპოზიცია, როგორც ეს ჩვენია საერთოთ ყოველ რენეგატის ბუნებას, თავის არსებითად წვრილ-ბურჟუაზიულ კრიტიკას ნათლავდა ულტრარევოლიუციონური ფრაზებით. ოპოზიცია ეფარებოდა ლენინის დიდ სახელს და ასე ილაშქრებდა ლენინის პარტიის და ლენინის მიერ დაწყებულ საქმის წინააღმდეგ.

მაგრამ ოპოზიცია სასტიკად დამარცხდა. ეს მოხდა უმთავრესად იმიტომ, რომ საკავშირო კომუნისტურ პარტიას მაღლა უჭირავს ლენინიზმის დროშა, ისე მტკიცეთ მისი წინ ლენინის მიერ დასახული გზით.

რატა პარტიამ იცრძნო, რომ ტროცკისტული ოპოზიციის გამარჯვება ანისებთად ნიშნავს ლენინიზმის ტროცკიზმით შეცვლას, რაცა პარტიულ მასისათვის ნათელი შეიქნა, რომ ოპოზიციის ბრძოლა პარტიის უმრავლესობის წინააღმდეგ, ესაა ანსებითად ისტორიული ბრძოლა ტროცკიზმისა და ლენინიზმის შორის. მას აქ არჩევანისათვის ფიქრი არ დასჭირებია. პარტიის დიდი უმრავლესობა, მეკი 99 პროცენტი ერთსულოვნად და მტკიცეთ დადგა ლენინიზმის სადარაჯოზე, პარტიამ ერთხნად დაჰმხო და უარყო ტროცკიზმი, როგორც ლიკვიდატორობის ახალი სახე, როგორც ლენინური პარტიის ნეომენშევიკური პარტიათ გარდაქმნის უსაზიზღრესი ცდა. და ეს მოხდა იმიტომ, რომ ლენინიზმის იდეა, რაც დრო გადის, მით უფრო ღრმად იკიდებს ფესვებს ფართე მშრომელ მასებში, მით უფრო მტკიცე და ურყევი ხდება.

საკავშირო კომუნისტური პარტიის მე-15 ყრილობა, სადაც ტროცკისტულ ოპოზიციამ უკანასკნელი და საბოლოო მარცხი განიცადა, ლენინიზმის გამარჯვების იშვიათი დემონსტრაციით დარჩება ჩვენი პარტიის ისტორიაში.

ყრილობამ დისკუსია დასრულებულათ გამოაცხადა. მან მოუწოდა პარტიას და მთელ მშრომელ მასებს სოციალისტური შენებლობის კვლავინდებური ენერგიით გაგრძელებისკენ. მან დასახა ჩვენს წინაშე მთელი რიგი პრაქტიკული ამოცანები, რომელნიც, როგორც ყოველი ჩვენი ყრილობის დადგენილება. გამსჭვალულნი არიან ლენინიზმის სულით და რომელნიც მომართული არიან ლენინის მიერ დასახულ იდეათა განსორციელებისაკენ.

ამ ამოცანათა შორის მთავარი და გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს საბჭოთა კავშირის ინდუსტრიალიზაციის საკითხს. საკავშირო კომუნისტური პარტიის მე-15 ყრილობამ მოახდინა პირველ მოღვაწეთა შემოწვევა ინდუსტრიალიზაციის ფრონტზე. ინდუსტრიალიზაციის ამოცანა მთელი თავისი სიმწვავით წამოიჭრა მე-14 ყრილობაზე, როცა ჩვენ ვეუხლოვდებოდით ბოდით აღორძინებითი პერიოდის დასასრულს და პარტიისა და ხელისუფლების წინაშე ისახებოდა ახალ, სრულიად დამოუკიდებელ სამეურნეო აღმშენებლობის პერსპექტივა. შეიძლება თამამად ითქვას, რომ მიუხედავად მრავალ სიძნელეთა, პარტია მტკიცეთ ანხორციელებდა მე-14 ყრილობის ამოცანებს.

საკავშირო კომუნისტურ პარტიამ არა მარტო მოგვცა ინდუსტრიალიზაციის მორიგი ამოცანები, არამედ მან დასახა ამ ამოცანის განსახორციელებლათ განსაზღვრული ჩარჩოები, მან მოგვცა სამეურნეო განვითარების ხუთწლიანი გეგმაც. ეს იმას მოწმობს რომ პარტია სულ უფრო და უფრო ანხორციელებს გეგმიან მშენებლობას, რაიც სოციალისტური მეურნეობის ღამახასიათებელ თვისებას წარმოადგენს.

ლენინიზმის ერთ-ერთ მთავარ დებულებას პროლეტარიატის დიქტატურის ქვეყანაში, როგორიცაა ამ შემთხვევაში საბჭოთა კავშირი, წარმოადგენს. მჭიდრო კავშირი პროლეტარიატსა და გლეხკაცობას შორის. საკავშირო კომუნისტური პარტიის მე-15 ყრილობის დღის წესრიგში სოფლად მუშაობის საკითხებს ერთ-ერთი თვალსაჩინო ადგილი ეჭირა. დაქსაქსულ გლეხურ მეურნეობის კოლექტივიზაცია, ღარიბ და საშუალო გლეხკაცობის პოლიტიკური და ორგანიზაციული დარაზმვა კულაკობის შემდგომი იზოლაციის მიზნით, ასეთია ყრილობის დირექტივის ძირითადი აზრი სოფლად მუშაობის დარგში.

საკავშირო კომუნისტური პარტიის მე-15 ყრილობის დადგენილებები თავისი გამომხატულება ჰპოვა აგრეთვე, ლენინის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ანდერძში საბჭოთა სახელმწიფო აპარატის გამარტივებაგაჯანსაღების შესახებ. ბრძოლა ჩვენი აპარატის ბიუროკრატიზმისა და ბიუროკრატიზმის წინააღმდეგ ისე მჭიდროდ არის დაკავშირებული ერთ-ერთი საპასუხისმგებლო და უაღრესი მნიშვნელობის მორიგი ამოცანა მუშაობის დღის წესრიგში.

ჩვენ უკვე გადავიხადეთ ოქტომბრის რევოლიუციის ათი წლის თავი. აქედან ოთხ წელზე მეტი პარტიამ ულენინოთ განვლო. პარტიის მტკიცეთ და წინიდან აქვს დაცული ლენინიზმის დროშა. ის კიდევ უფრო მედგათ დაიცავს მას მომავალში. ამის საფუძველია ის ურყევი ბოლშევიკური საფუძველი, რომელიც ჩაეყარა ლენინის ხელით ჩვენს პარტიას.

ოთხი წელი შესრულდა ლენინის გარდაცვალების დღიდან. ეს ოთხი წელი იყო დაუნდობელი ბრძოლა ლენინის სახელისათვის, ლენინის ანდერძის განხორციელებისათვის. რაც უფრო უკან გვრჩება ჩვენ ლენინის სიკვდილის დღეები, მით უფრო იზრდება პროლეტარიატის უდიდეს მასწავლებლის და ბელადის ისტორიული სახე, მით უფრო მტკიცდება მშრომელ მასებში უსაზღვრო სიყვარული ლენინისა და ლენინურ კომუნისტური პარტიისადმი. ათიან ადამიანები, რომელნიც, წინააღმდეგ ჩვეულებრივ კანონისა, გარდაცვალების შემდეგ, ჟამთა მსვლელობაში არა თუ დავიწყებას იძლევიან, არამედ იზრდებიან ისტორიულათ. ასეთ ადამიანთა რიცხვს ეკუთვნის ლენინი, რომლის სახელსაც უკვდავყოფენ თვით საუკუნეები.

ჩვენ წლიდან გვხვდა უდიდესი ბედნიერება ჩვენ ვცხოვრობთ ლენინის ეპოქაში და ვმოღვაწეობთ ლენინის დიად იდეების განხორციელებისათვის. ყოველი თანამედროვე მოწინავე ადამიანის ამოცანაა მტკიცეთ დაიცვას და მომავალ თაობას გადასცეს ლენინიზმის უკვდავი იდეები, ყოველნაირად ხელი შეუწყოს ამ იდეათა უკვე დაწყებულ პრაქტიკულ განხორციელებას. რაიც მიზნათ ისახავს კაცობრიობის საუკეთესო მომავალის, სოციალიზმის დამყარებას.

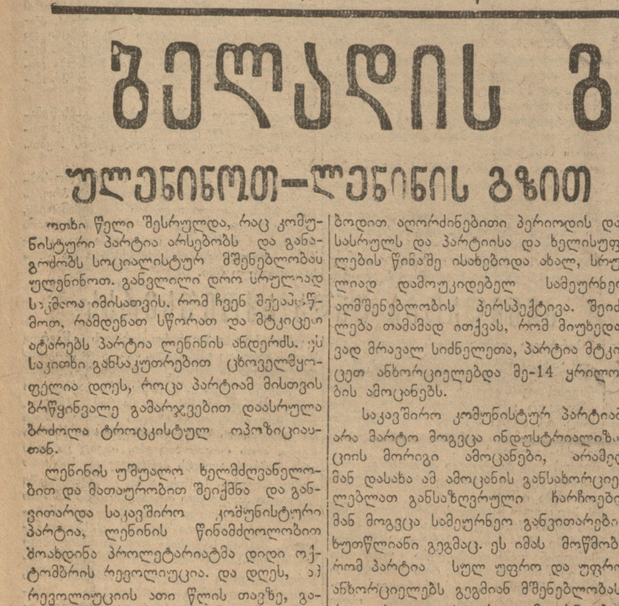

სახლი სადაც დაიბადა ლენინი

ᲝᲗᲮᲘ ᲮᲔᲚᲘ ᲣᲘᲚᲘᲐᲛᲡᲝᲗ

სრული ოთხი წლის წინად მოგვშორდა ოქტომბრის გამარჯვების ბელადი და საბჭოთა ხელისუფლების მჭედელი.

მძიმე და წარუხოცელია დღემდე მწუხარება არა მარტო მისი ახლო მოწაფეთათვის, თანამშრომლებისა და თანამებრძოლთათვის, არამედ მთელი კომინტერნისათვისაც.

დაუვიწყარი საუკეთესო რევოლიუციონერი-მარქსისტი და გენიალური მოაზროვნე ვლადიმერ ილიას ძე ულიანოვ-ლენინი ჩვენგან ფიზიკურად განშორების შემდეგაც რჩება საერთაშორისო პროლეტარიატისა და ყველა ხალხების, მათ შორის კოლონიალურ და ნახევრად-კოლონიალურ ხალხების უღარბეს და საერთოდ მშრომელი გლეხობის „ფიქრთა მპყრობელად“, მათ განუწყვეტელ განმანთავისუფლებელ ბრძოლაში თანამედროვე ძირმომპალ კაპიტალსა და მტაცებლურ იმპერიალიზმის წინააღმდეგ.

ლენინიზმი, როგორც რევოლიუციონური მარქსიზმი, არის საკავშირო კომპარტიისა (ბ) და კომინტერნს ყველა სექციების ბრძოლის დროშა. ის არის მთელ ქვეყნის კომუნისტ-ბოლშევიკების ბრძოლის მეთოდიც, მთელი ფილოსოფიური სესტემაც, პრაქტიკული მსოფლმხედველობაც და პროგრამაც.

შორს საკავშირო კომპარტიისა (ბ) და კომინტერნის რიგებიდან ყველა უკლონისტები და ოპოზიციონერები, რომლებიც მხოლოდ სიტყვებითა და ფრაზებით გამოხატავენ „მემარჯვენეობის ბავშვურ სენს“, ხოლო საქმით კი უშვებიან საძაგელ ოპორტიუნიზმის და ნეომენშევიზმის ჭაობში იქ დროს, როცა გადამწყვეტი ბრძოლა გამართული მსოფლიო იმპერიალიზმსა და მსოფლიო ბოლშევიზმ-კომუნიზმს შორის.

გაუმარჯოს ლენინურ ბოლშევიკ-კომუნისტს, რევოლიუციონერ-მარქსისტს

დეე, მუდამამ სცოხლობდეს ლენინიზმი ჩვენს სიხლოებში— კომინტერნის ყველა სექციებში.

ძვირფასო მეგობარო, უკვდავო პროლეტარიული რევოლიუციის საყვარელო ბელადო, ჩვენ შენ არასოდეს და არსად არ დავივიწყებთ.

რაც უფრო წინ წავალთ სოციალისტურ მშენებლობის გზაზე, ჩვენს დიად მუშურ-გლეხურ, საბჭოთა ქვეყანაში —საბჭოთა კავშირში,—მით უფრო ძლიერი იქნება ჩვენი სიყვარული და ყურადღება შენდამი. ვინაიდან შენი ძვირფასო ილიჩ, ხორცი შეასხი ჩვენ-რული მშრომელი კაცობრიობის დაძლეთა ძველ ჭიშმარიტებას და გააჩინე რთლე რევოლიუციონური მარქსიზმი.

ჩვენ განვაგრძობთ იმ წინაბედნიერი რევოლიუციონერების საქმეს, რომელსაც მარქსი მეთაურობდა და რომელიც შენი გენიალური პრაქტიკულ-თაოსნობით,—რევოლიუციის შეუდრეველად გაბედულ და მამაცი ბელადო ტაქტიკოსო და სტრატეგო. დღეს უკვე ცხოვრებაში ტარდება.

გაუმარჯოს პროლეტარების, უთანრობეს გლეხებისა და იმპერიალიზმით დაჩაგრულ ყველა კოლონიალურ და ნახევრად-კოლონიალურ ხალხების საერთაშორისო რევოლიუციას!

ძირს ინგლისისა და სხვა კაპიტალისტური ქვეყნების მტაცებლურ, საერთაშორისო იმპერიალიზმი!

გაუმარჯოს პროლეტარიატის დიქტატურას!

ძირს მუშათა კლასის მოღალატე მენორე ინტერნაციონალი, შენშეგეკ-სოციალ-დემოკრატები!

გაუმარჯოს საერთაშორისო კომუნიზმს, რევოლიუციონურ მარქსიზმს, ლენინიზმს!

დეე, მუდამ იცოცხლოს ჩვენთან ერთად ჩვენმა ლენინმა!

მიხა ცხაკაია.

ᲘᲚᲘᲩᲘᲡ ᲮᲡᲝᲕᲜᲐᲡ

„ცეკას პლენუმზე ვართ. ხალხი ბლომად არის. ბევრია ახალი, ნაკლებ ნაცნობები და ნაკლებ შესწავლილი პირები. წამოიზარდენ ახალი ძალები. ილიჩი კი არ არის... ფიქრობ მასზე და იცი: არა, არ მოვა ჩვენი ბრძენი. და თითქოს ცოცხლად იშლებიან გონებაში წარსულის სცენები.

აქ ჩქარის ნაბიჯით, თავჩაჭინდრული, თითქოს სცხვენია თავისი საკუთარი ნაღიდის, თითქოს სურს დაემალოს მრავალ თვალებს, თუ გინდ მოსაყვარულებს, ჩქარა მოდის, თითქმის მორბის, თვალებდახრილი, მხრებდაშვებული, „ზუბის“ საყელოაწეული ყველასათვის საყვარელი კაცი. ისეთი უბრალო. ისეთი მტკიცე, ისეთი კეთილი ნოყიერით თვალებთან და ისეთი რკინისებური აგებულობის, ისეთი შეუშრეტელი ისეთი ბრძენი. დაჯდება სადმე კუთხეში, მოიმარჯვებს ყურს, რომ უკეთ მოისმინოს ყველაფერი, ცეცხლს აფრქვევს თვალებიდან და ხარბათ იჭერს თვითეულ სიტყვას, თუ საერთოდ არის რაიმე მოსასმენი.

შემდეგ გამოვა და, ძლივს-ძლივობით დააღწევს რა თავს ოვაციებს, ხმაურობას და მჭახარე ტაშს, მოსაყვარულე თვალებს, ხმებს და შეძახილებს,—დაიწყებს ლაპარაკს და ერთბაშათ გაგინათლდება გონება, თითქოს მოვიდა ილიჩი და გაანათა ყველა ხვრელები, ყველა ბრუნდი მოსახვევი და შესახვევები. როგორ ვერ ვგრძნობდით ჩვენ ამას წინედ?

ესლა კი ილიჩი აღარ არის, ამიტომ ხომ არ ვდავობთ ჩვენ ხანდახან უაზროთ და რაღაცას ვერ ვწვდებით—ფიქრობ ხანდახან მე. ვფიქრობ. ილიჩი ხომ აღარ არის ჩვენთან.

ძრავალი წლის წინად მე პირველად ვნახე ილიჩი. კრაკოვის ერთ პატარა ჭენჭურ ქუჩაზე უნდა მომენახა ულიანოვების ბინა. მივდივარ და თვალებს არ ვაშორებ ფანჯრებს. და უცებაც ვხედავ უზარმაზარ თავის ქალას და არაჩვეულებრივ თავს. რასაკვირველია, ეს მოხუცია.

კრაკოვის ბინა, მახსოვს, ორი ოთახისაგან შესდგებოდა, სამზარეულო— იგივე სასტუმრო ოთახი. უბრალო თითრი სუფთათ გარეცხილი სამზარეულოს მაგიდა. ილიჩი სჭრის პურს, ასხამს ჩაის ისე მოხერხებულად, ისე შეუმჩნეველად! როგორის ყურადღებით, როგორ უბრალოდ! გამოდიხარ და გრძნობ: შენ, ჩემო ძმაო, მან თავისი ხელის გულივით გაგიცნო. და არავითარი ძალდატანება, არავითარი უხერხულობა დიდებული ადამიანის წინაშე. მახსოვს, მე ილიჩს დავშორდი აღფრთოვანებული. მივქროდი სახლში, თითქოს ფრთები გამომესხა, პერსპექტივები გაფართოვდა, ახალი იმედები აღმოცენდა.

და უნებლიეთ მე მას—**მოხუცს** ვადარებდი პლეხანოვს: ამაყი პოზა, ნაპოლეონივით გულხელდაკრეფილი, თავის თეატრალური მობრუნება, ნაძალა დევნილება. ბრწყინვალე ენამოსწრებული გამოთქმა, პათოსი: შენ, მოწყალეო ხელმწიფევე, არ გაბედო ერთ კილომეტრზე ახლოს მოსვლა. დემოკრატი—იაკობინელი—კომუნისტი, ლიბერალური ბატონი, თუმცა რუსულ მარქსიზმის ბრწყინვალე მამამთავარი „შეიმუხვნილი შუბლი“. არა, პლეხანოვს არ შეეძლო ყოფილიყო პროლეტარული ჭეშმარიტი ბელადი.

«Когда все низвергая и сквозь картечь стремясь та чернь великая и сволочь та святая к бессмертию неслась».

ეს არ გამოუვიდა პლეხანოვს. ლენინი—კი გახდა მრავალი მილიონი ადამიანების მედროშეთ და მისი სახელი დაუკავშირდა მარქსის სახელს.

ხანდახან ილიჩი წარმოდგენილა ყავთ, როგორც ცივი მანქანა, დიდებული ორთომმეტრი, ცივი ქაღის და ცივი ნებისყოფის განსახიერება. ეს არ არის მართალი. ილიჩი—უდიდესი ტემპერამენტია, რომელიც ღრმად განიცდის, ყველაფერს. მაგრამ ამ მგრძნობიერებას და ტემპერამენტს ის ავიწროებდა თავისი ნებისყოფის რკინის მუხრუჭებით. მას შეეძლო სასტიკად ტანჯვა. ძაგრამ მე ვფიქრობ, რომ არ შეიძლებოდა მისი „შეცოდება“: ეს იქნებოდა ძისი გამოყვანა მოთმინებიდან, და მისი რისხვა თავს დაგატყდებოდათ თქვენ, როგორც ჩაქუჩის დარტყმა. რადგან ილიჩი უნდა ყოფილიყო სარდალი მტკიცე ნებისყოფით, გადაწყვეტილებით და აზრით.

ბრძოლაში იშლება ბრესტის დღეები. ჩვენ—„ახალგაზრდა მემარჯვენეები“—უკვე ჩავიდინეთ შეცდომა, ხელი შეუშალეთ რა ზავის ერთბაშათ ჩამოგდებას, მაგრამ განვაგრძობთ ჯიუტობას.

მაგრამ აი ცეკას გადამწყვეტ სხდომაზე შემორბის ილიჩი. ის გაეს უზარმაზარ ღრმს, რომელიც ბავშობა ჩავწყვდეის რკინის გალიაში. ის დარბის ოთახში მკაცრი, სასტიკი გადაწყვეტილებით სახეზე, რომელზედაც ყველა ოთხში შეკუმშულია. „მეტს მე აღარ ვითმენ არც ერთ წამს. კმარა თამაში. არც ერთ წამს“. ძისი „არც ერთ წამს“ ნათქვამია რაღაც გადამწყვეტი სერიოზული და მეტად მკაცრი კბილთა ღრჭენით. ეს მაჩვენებელი იყო იმის, რომ ილიჩი „საომრად“ არის განწყობილი.

ილიჩი აყენებს ულტიმატუმს. ილიჩი არღვევს წინანდელ გადაწყვეტილებას. ილიჩი—მრისხანე, რკინისებური, ძლიერი და ყველაფრის მხედველობისმიმღები რევოლიუციას საშინელ მტრებისაგან: რევოლიუციონურ ფრაზისა და რევოლუციონურ პოზისაგან, რომლებმაც რესპუბლიკა ლამის გერმანელ ჯალათებს ჩაუგდო ხელში.

დენკინი... კოლჩაკი... სიმშილი. საბჭოთა სახელმწიფოს საზღვრები შემცირდა უკანასკნელ შესაძლებლობამდი. შეთქმულება შიგნით, რევოლიუცია ყალყზე დგება. სადაც არის თავზე დაგვემხობა ყველაფერი, ილიჩი—კი წყნარათ არის. ის ხედავს დამარცხების შესაძლებლობას. ხუმრობით ამას ფრანგულათ „ყირაზე დადგომას“ უწოდებენ. ყველ შეიზევებისათვის განკარგულებას იძლევა მიღებული იქნეს ზომები იმისათვის, რომ ხელახლა დავიწყოთ არალეგალური მუშაობა. ერთი წუთითაც ექვი არ ეპარება იმაში, რომ თუ რევოლიუცია დამარცხდა, ის დაიღუპება. მაგრამ აი ის უახლოვდება პარტიულ რიგებს და მისი ხმა მქექარე გაისმის: „ჰანეკის გამომწვევნი დახვრიტეთ“. და თვითეული გრძნობს: ჩვენ გავიმარჯვებთ. განა ილიჩის მეთაურობით ჩვენ წავაგებთ ბრძოლას?

აი ჩვენი ილიჩი არა პოლიტბიუროში, არა სახალხო კომისართა საბჭოში, არამედ თავის ბინაზე გორკაში, ლუკჯი, ალაგ ალაგ გახუნებულ ხალათში, უქამოთი, ისეთი კეთილი სახით, ეა წასცქერის წრგნებს და გაზეთებს ყველა ენებზე და კილოკავებზე. დადის სანადირთო და ეპარება იხვებს; ის ქშინავს ლოდინით და გატაცებულია, როგორც შეიძლება გატაცებული იყოს მხოლოდ ილიჩი. აი ადამიანი!

ერთხელ როგორღაც ილიჩი დაფაცურდა და მოიკითხა ბაღის მაკრატელი. შემდეგ გაიქცა ბაღში, მივიდა იასამნის ბუჩქებთან და დაიწყო იქ ტრიალი. ჩვენ მივიდით. „აი ხედავთ,—მიგვითითა ილიჩმა ვიღაცეს ბარბაროსული ხელით დამტვრეულ შტოებზე—შეცოდება, რომ ვეცქერი“. და ილიჩმა ჩაიცინა საყოველთაო, მოიხიბლავი სიცილით, მრისხანე ილიჩმა, რომელსაც „ეცოდება უცქეროს“ ოხრებულ ყვავილებს.

იცოდა თუ არა ლენინმა თავის-თავის ფასი? გრძნობდა თუ არა ის მთავის მნიშვნელობას? მე დარწმუნებული ვარ, რომ გრძნობდა. მაგრამ ის არასოდეს არ იხიბლებოდა ისტორიულ სარკეში. ის მეტად უბრალო ადამიანი იყო ამისათვის, იმიტომ, რომ ის ბუმბერაზი იყო. დამახასიათებელი თვისება: ილიჩი ხშირად იგონებდა, რომ მან რაიმე არ იცის, ნამდვილად კი ყველაფერი ისე კარგად იცოდა. მისთვის საჭირო იყო ის ან ის ლიტერატურის გაეცნო რაიმე დამატებითი ცნობა. შეიძლება, საკითხის მეორე მხარე, მეორე მიდგომა, სხვანაირი გაშუქება—და ამასთანავე თავისი ძისაუბრის გამოცდა და მისი დახასიათების შენახვა თავისი ჭეული ტვინის რომელიმე უჯრედში. მისთვის, ილიჩისთვის, ლენინისთვის მნიშვნელოვანი ხომ საქმე იყო, რომელიც მან მტკიცეთ ბეისისხორცა და რომელიც მის მთავარ მოთხოვნილებათ გახდა.

მაშ რა შუაშია აქ რაიმე სიყალბე ანდაპიზი, როდესაც ლაპარაკია საქმეზე, საქმეზე და კიდევ საქმეზე?

შემდეგ ილიჩის მორცხვობის მიზეზი იყო ალბათ. მისი უღიდესი კულტუროსნობა. ეს მხოლოდ მეშნიანებს არ შეეძლოთ გაეგო. აქამდი, თუ როგორ შეეძლო ილიჩს ამდენის გაკეთება. მას შეეძლო ასე ბევრის გაკეთება იმიტომ, რომ შეითვისა ყველ ფერი კარგი, რასაც იძლეოდა კაპიტალისტური მსოფლიო და მობილიზება ა უქნა რა ყველა ის ცოდნას, გაანაყოფიერა ის მარქსის მოძღვრებით; მან ეს მოძღვრება კიდევ უფრო განავითარა და ყველაფერი ეს დამუშარჩინა პროლეტარული რევოლიუციის ინტერესებს. მას კოლოსალური ცოდნა ჰქონდა, მაგრამ ის მაინც გაჭირდა. რომ ეს არ არის სამარისო, რადგან ის სხვა საზომით ზომავდა: ილიჩს ხომ მილიონობით და ათეული წლებით უყვარდა ანგარიში.

და ამიტომ რაც უნდა დიდი, რაც უფრო აუებებ ა ხდებოდა ლენინის კაროვნება, მით უფრო ნაკლებ ყურადღებას აქცევდა ის თავის თავს. ვის შეეძლო „მოხუცისათვის“ პირადი მიკერძოება დაეწყობებია? განა ვის შეეძლო ეთქვა, რომ ილიჩი უფრო მეტს ფიქრობდა, ვიდრე დიადი საქმის ინტერესებზე? არავის და არასდეს. გარდა, შეიძლება, რამდენიმე გახრწნილ ადამიანისა. და როდესაც ლენინის დიალექტიკის შხამიანი ისრები მიზანს აღწევენ, როდისაც ლენინი სხვას ატეხდა თავის მოწინააღმდეგეებს, ამ დროს ჩვენი პარტიის რიგებში იცინი, ვინც მასწავლობდენ, ყოველთვის გაძლიერებულ ყურადღებით ისმენდენ მის არგუმენტებს.

და რამდენი ადამიანის გარდაქმნა შესძლო ილიჩმა, რამდენი სამუდამოდ დაუკავშირა თავის მოძღვრებას. რამდენი დაარწმუნა და ჩამოაზორა ჭეშდარ გზას! როგორ ზრუნავდა და იბრძოდა ის ადამიანებისათვის! ის სხვადასხვა გზით ზრუნავდა იმ ამხანაგების ფიზიკურ ჯანმრთელობისა და იდეოლოგიურ სიწმინდეზე, რომლებიც მას ძვირფასს „პარტიულ ქონებათ“ მიაჩნდა.

ძვირფასი მასწავლებელი... აი მაგონდება მისი უკანასკნელი სიტყვა კომინტერნის მეოთხე კონგრესზე. ილიჩმა უკვე განიცადა ერთი ქმიმე ავადმყოფობა. თითქოს ის სიკვდილის სარეცელიდან ადგა. ის ხარბათ დაეწაფა თავის მუდმივ სამუშაოს. საშინლად ღელავდა შესძლებს თუ არა მუშაობას. თავის სიტყვაზე ფიქრობდა, როგორც გამოცდაზე.

ჩვენი გულისცემა შეჩერდა, როდესაც ილიჩი ტრიბუნაზე გამოვიდა. ჩვენ ყველანი ვხედავდით, თუ როგორ უძნელობდა მას ეს გამოსვლა. და აი მან გაათავა სიტყვა. მე მივარდი მასთან და ხელი მოვხვიე: ის მთლად სველი იყო დაღლილობისაგან, ხალათი დასველებოდა ჰქონდა. შუბლიდან ჩამოსდიოდა ოფლის წვეთები, თვალები ერთბაშათ ჩაუვარდა, მაგრამ სიხარულის ცეცხლით ბრწყინავდენ. მათში სჩანდა სიკოხლის წყურვილი. მათში სიმღერას მღეროდა მუშაობის შესახებ ილიჩის მოუსვენარი სული.

ილიჩთან მივარდა ცეტკინი, რომელსაც სიხარულისაგან (ცრემლები გადმოსდიოდა თვალიდან და დაიწყო მოხუცს ხელებზე კოცნა. განცვიფრებულმა, აღელვებულმა ილიჩმა კლარას დაუწყო ხელზე კოცნა. არავინ არ იცოდა, რომ ავადმყოფობამ გამოხრა ილიჩის ტვინი და რომ მოახლოებულია საშინელი ტრაგედია.

ილიჩი კი მე მგონია ხედავდა ამას, ვიდრე მისი მახლობელი ამხანაგები და მეგობრები, ექიმები და პროფესორები. და როდესაც მეორე ავადმყოფობამ იერიში მიიტანა, მან მეგობრებს უკანასკნელად თავისი პოლიტიკური ანდერძი და სამარის პირას შექმნა ისეთი რამ, რომელიც მრავალ ათეულ წლების განმავლობაში იქნება ჩვენი პარტიის პოლიტიკის გამხსნელი.

ერთხელ კიდევ, უკანასკნელად, ილიჩმა მთელს პარტიას უთხრა უკანასკნელი დიდებული სიტყვები.

შემდეგ კი დაიწყო არა ადამიანური ტრაგედია, რომელიც ჩვენ შეგვიძლია მხოლოდ წარმოვიდგინოთ. მძლავრი ენა ბისყოთა შებოჭა დამხლამ, ბაგე დადუმდა სამუდამოდ. ამაოდ ბორკავდა აზრი, მაგრამ მას არ შეეძლო გარედ გამოსულიყო. ეს წამებაზე უარესი იყო. ამაზე ძნელია წერა, ამხანაგებო. მთელს ისტორიაში მე არ ვიცი ამაზე უფრო საშინელი და ღრმა ტრაგედია.

ზამთრის წყნარ ბინდში კვდებოდა ილიჩი გორკაში. ჯერ კიდევ რამოდენიმე დღის წინად, მისი მდგომარეობა უმჯობესებოდა. გამხიარულდენ მშობლები, გამხიარულდენ მეგობრებიც. და უეცარი ორგანიზმის გამანადგურებელმა პროცესმა სწრაფად იწყო განვითარება.

როდესაც მე შევარდი ილიჩის ოთახში, რომელიც სავსე იყო წამლებით და ინიმებით, ილიჩმა უკანასკნელათ ამოიხვნეშა. მისი სახე ქვევით დაიშვა და ა შინლად გათეთრდა. გაისმა ხრიალი. ხელები ჩამოეშვა. ილიჩი გარდაიცვალა. თითქოს დრო შეჩერდა, თითქოს ყველას გულისცემა შესწყდა. თითქმის ერთის წამით ისტორიის მსვლელობა შეჩერდა და მთელმა მსოფლიომ ამოიკვნესა საშინელი ტკივილით: მშვიდობით, ძვირფასო!

დღეს ჩვენი პარტია ულენინოთ ცხოვრობს და მას ბედმა აღგუნა ულენინოთ იცხოვროს. შეესძლებთ თუ არა ჩვენ ღირსეულათ ვიცხოვროთ? შეესძლებთ თუ არა ჩვენ სიბრძნეს? შეესძლებთ, თუ განუწყვეტლივ ვისწავლით მისგან.

თის წამით ისტორიის მსვლელობა შედით ილიჩის მიუდგომლობაშს, ყველა პირადობა მხარეების უპირატესობა პოლიტიკაში? შეესძლებთ თუ ვისწავლით მისგან.

შეესძლებთ თუ არა ჩვენ მისი გზით წავიყვანოთ პარტია და მასთან ერთად, მისი საშვალებით მუშათა კლასი და გლეხობა? შეესძლებთ, თუ ვისწავლით ლენინისაგან, ილიჩისაგან—ჩვენი მასწავლებლისა და ამხანაგისაგან, რომელმაც არ იცოდა ჯკილმანობა, რომელსაც ბამაცი, გაბედული და ბრთხილი იყო. ჩვენ ეს უნდა შეესძლოთ, რადგან ეს სურს მუშათა კლასს, რომელსაც შეს წერია მთელი თავისი სიცოცხლე ამხანაგმა ლენინმა.

ნ. ბუხარინი.

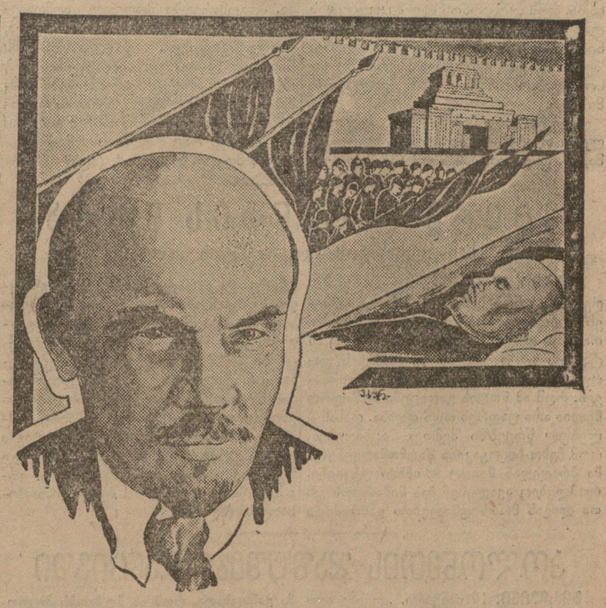

ვ. ი. ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲛᲝᲬᲕᲝᲓᲔᲑᲐ ᲝᲛᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲛᲓᲔᲒ *)

ამხანაგებო მუშებო!

უკვე წელიწადზე მეტია გრძელდება ევროპიული ომი. როგორც სჩანს, ის კიდევ დიდ ხანს გაგრძელდება, ვინაიდან თუ გერმანია უკეთ არის მომზადებული და ამჟამად ყველაზე ძლიერია, სამაგიეროდ ოთხთა კავშირს, (რუსეთი, ინგლისი, საფრანგეთი და იტალია) ჰყავს მეტი ცოცხალი ძალა და აქვს იმ ფულით და გარდა ამისა ის თავისუფლად დებულობს საომარ იარაღს და მოწყობილობას ყველაზე უფრო მდიდარ ქვეყნიდან—ამერიკის შეერთებულ შტატებიდან.

რა მიზნით სწარმოებს ეს ომი, რომელსაც გაუგონარი უბედურება და ტანჯვა-წვალება მოაქვს კაცობრიობისათვის? თვითეულ მებრძოლ სახელმწიფოს მთავრობა და ბურჟუაზია მრავალ მილიონ მანეთებს ხარჯავს წვრნებსა და გაზეთებზე იმ მიზნით, რომ ომის პასუხისმგებლობა დააკისროს მოწინააღმდეგეს. ბურჟუაზია აღვიძებს ხალხში მხეცურ მტრობას და სიძულვილს მოწინააღმდეგის მიმართ; ის არ ერიდება არავითარ სიცრუეს, რათა გამოიყვანოს თავის თავი „თავდამცველ“ მხარეზე, რომელსაც უსამართლოდ თავს დაესხნენ სინამდვილეში კი ეს არის ომი ყაჩაღურ დიდ სახელმწიფოების ორ ჯგუფს შორის კოლონიების გასაყოფად, სხვა ერების ექსპლოატირებლად, მსოფლიო ბაზარზე ზოგების და პრივილეგიების მისაღებად.

ეს არის ყველაზე უფრო რეაქციონური ომი, თანამედროვე მონათმფლობელთა ომი

ბრძოლა ბანკირების წინააღმდეგ ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვის გამო

ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვა ბანკირების მიერ ორგანიზებული ლოკაუტის პასუხად

ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვა

ბერლინი, 19 ნოემბერი. „ბერლინის ტრანსპორტის საზოგადოების“ მუშაკთა გაფიცვა, რომელიც ორშაბათ დილას დაიწყო, ბანკირების მიერ ორგანიზებული ლოკაუტის პასუხად უნდა ჩაითვალოს. ბანკირები ცდილობენ ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ლიკვიდაციას, ამ ორგანიზაციის ნაცვლად ყვითელი კავშირის შექმნას და ამ გზით ტრანსპორტის მუშაკთა ბრძოლის ტრადიციების მოსპობას. ბანკირების ეს მცდელობა ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ხელმძღვანელობის მიერ ენერგიულად იქნა მოგერიებული. ამ ორგანიზაციის ხელმძღვანელობა ბანკირების ლოკაუტის პასუხად გაფიცვის გამოცხადებას ითხოვდა. ორშაბათ დილას ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ცენტრალური კომიტეტის სხდომაზე გაფიცვის გამოცხადების საკითხი დადებითად გადაწყდა. ამ გადაწყვეტილების მიხედვით, ორშაბათ დილიდან ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკები გაფიცულ მდგომარეობაში იმყოფებიან.

ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ცენტრალური კომიტეტის სხდომა

ბერლინი, 19 ნოემბერი. ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ცენტრალური კომიტეტის სხდომაზე, რომელიც ორშაბათ დილას გაიმართა, ბანკირების მიერ ორგანიზებული ლოკაუტის საკითხი განიხილეს. ბანკირების ეს ქმედება ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ლიკვიდაციისაკენ არის მიმართული. ბანკირები ცდილობენ ამ ორგანიზაციის ნაცვლად ყვითელი კავშირის შექმნას. ამ ორგანიზაციის ხელმძღვანელობა ბანკირების ლოკაუტის პასუხად გაფიცვის გამოცხადებას ითხოვდა. ცენტრალური კომიტეტის სხდომაზე გაფიცვის გამოცხადების საკითხი დადებითად გადაწყდა. ამ გადაწყვეტილების მიხედვით, ორშაბათ დილიდან ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკები გაფიცულ მდგომარეობაში იმყოფებიან.

ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვის მიზეზები

ბერლინი, 19 ნოემბერი. ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვის მიზეზები ასეთია: ბანკირების ჯგუფი, რომელიც ბერლინის ტრანსპორტის ექსპლოატაციას ეწევა, ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ლიკვიდაციას ცდილობს. ამ ორგანიზაციის ნაცვლად ბანკირები ყვითელი კავშირის შექმნას ცდილობენ. ბანკირების ეს მცდელობა ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ხელმძღვანელობის მიერ ენერგიულად იქნა მოგერიებული. ამ ორგანიზაციის ხელმძღვანელობა ბანკირების ლოკაუტის პასუხად გაფიცვის გამოცხადებას ითხოვდა. ორშაბათ დილას ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ცენტრალური კომიტეტის სხდომაზე გაფიცვის გამოცხადების საკითხი დადებითად გადაწყდა. ამ გადაწყვეტილების მიხედვით, ორშაბათ დილიდან ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკები გაფიცულ მდგომარეობაში იმყოფებიან.

ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვის მიზეზები

ბერლინი, 19 ნოემბერი. ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვის მიზეზები ასეთია: ბანკირების ჯგუფი, რომელიც ბერლინის ტრანსპორტის ექსპლოატაციას ეწევა, ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ლიკვიდაციას ცდილობს. ამ ორგანიზაციის ნაცვლად ბანკირები ყვითელი კავშირის შექმნას ცდილობენ. ბანკირების ეს მცდელობა ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ხელმძღვანელობის მიერ ენერგიულად იქნა მოგერიებული. ამ ორგანიზაციის ხელმძღვანელობა ბანკირების ლოკაუტის პასუხად გაფიცვის გამოცხადებას ითხოვდა. ორშაბათ დილას ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ცენტრალური კომიტეტის სხდომაზე გაფიცვის გამოცხადების საკითხი დადებითად გადაწყდა. ამ გადაწყვეტილების მიხედვით, ორშაბათ დილიდან ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკები გაფიცულ მდგომარეობაში იმყოფებიან.

ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვა

ბანკირების მიერ ორგანიზებული ლოკაუტის პასუხად

ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვა

ბერლინი, 19 ნოემბერი. ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა გაფიცვა, რომელიც ორშაბათ დილას დაიწყო, ბანკირების მიერ ორგანიზებული ლოკაუტის პასუხად უნდა ჩაითვალოს. ბანკირები ცდილობენ ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ლიკვიდაციას, ამ ორგანიზაციის ნაცვლად ყვითელი კავშირის შექმნას და ამ გზით ტრანსპორტის მუშაკთა ბრძოლის ტრადიციების მოსპობას. ბანკირების ეს მცდელობა ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ხელმძღვანელობის მიერ ენერგიულად იქნა მოგერიებული. ამ ორგანიზაციის ხელმძღვანელობა ბანკირების ლოკაუტის პასუხად გაფიცვის გამოცხადებას ითხოვდა. ცენტრალური კომიტეტის სხდომაზე გაფიცვის გამოცხადების საკითხი დადებითად გადაწყდა. ამ გადაწყვეტილების მიხედვით, ორშაბათ დილიდან ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკები გაფიცულ მდგომარეობაში იმყოფებიან.

ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ცენტრალური კომიტეტის სხდომა

ბერლინი, 19 ნოემბერი. ბერლინის ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ცენტრალური კომიტეტის სხდომაზე, რომელიც ორშაბათ დილას გაიმართა, ბანკირების მიერ ორგანიზებული ლოკაუტის საკითხი განიხილეს. ბანკირების ეს ქმედება ტრანსპორტის მუშაკთა ორგანიზაციის ლიკვიდაციისაკენ არის მიმართული. ბანკირები ცდილობენ ამ ორგანიზაციის ნაცვლად ყვითელი კავშირის შექმნას. ამ ორგანიზაციის ხელმძღვანელობა ბანკირების ლოკაუტის პასუხად გაფიცვის გამოცხადებას ითხოვდა.

საბჭოთა საქართველო

წერილები

სასურველი შედეგები მივიღეთ

(წერილი ზუგდიდიდან)

სანამ სასამართლოების რეორგანიზაცია ზოგდებოდა, სისტემის საპარლამენტო მნიშველოვან საქმეებს არჩევდა ოლქის სასამართლოს სესია ადგილებზე. მაგრამ უნდა აღინიშნოს, რომ ასეთი სესია, ერთხელ ან ორჯერ თუ ელინებოდა მაზრას წელიწადში და ისიც საქმეები არჩევდა სამაზრო ცენტრში, სადაც ხშირად საქმის გარჩევის დროს მოქალაქეები შორეული სოფლებიდან იღებ ჯერ-ჯერობით სწავლოს მოსაკიდებლად.

ამასთან ისიც საინტერესოა, რომ ასეთ სესიებზე ადგილობრივ მოსახლეობას ეძლეოდა საშუალება ყოველ მხრივ გაეცნო სასამართლოს მუშაობა და ამით ადგილობრივ ხელისუფლებასაც დაეხმარა.

ამ მხრივ ჩვენ ოკრუგის სასამართლოს ზუგდიდის სესიის მუშაობა ძალიან კმაყოფილებით უნდა აღვნიშნოთ.

1927 წლის 15 ნოემბრიდან 1928 წლის 15 იანვრამდე ზუგდიდში მუშაობდა ოკრუგის სასამართლოს სესია, რომელზედაც განხილულ იქნა 20 საქმე, ამ საქმეებიდან 12 საქმე ეხებოდა ადგილობრივ მოსახლეობას, ხოლო 8 საქმე ქალაქის მოსახლეობას.

ამ საქმეებიდან 5 საქმე ეხებოდა ადგილობრივ ხელისუფლებას, ესენი იყვნენ: 1) ბაგრატ ლაზიშვილის, 2) ალექსანდრე ნაკაშიძის, 3) ალექსანდრე ნაკაშიძის, 4) ალექსანდრე ნაკაშიძის და 5) ალექსანდრე ნაკაშიძის საქმეები.

ამ საქმეებიდან 4 საქმე განხილულ იქნა ზუგდიდის ქალაქის თეატრში, ხოლო ერთი საქმე ნაკაშიძის საქმე განხილულ იქნა სოფ. ნაკაშიძეში.

ამ საქმეების განხილვის დროს ადგილობრივ მოსახლეობას საშუალება მიეცა ყოველ მხრივ გაეცნო სასამართლოს მუშაობა და ამით ადგილობრივ ხელისუფლებასაც დაეხმარა

ВЕЧЕРНЯЯ ГАЗЕТА ДЛЯ ВСЕХ
Выходит ежедневно, кроме праздничных дней.
Редакция и контора: Ул. Ленина, 12, тел. 2-34-56.
Подписка принимается в конторе газеты и у почтальонов.
Цена номера 5 коп.
Подписная плата: на 1 месяц — 1 руб. 50 коп.; на 3 месяца — 4 руб. 20 коп.; на 6 месяцев — 8 руб.; на год — 16 руб.
Объявления принимаются в конторе газеты и в отделении «Союзреклама».
Типография газеты «Вечерняя Заря», ул. Ленина, 12.
Зак. 1847. Тираж 25 000.

Вечерняя Заря

Пожар на складе в порту

Вчера, 20 июня, в 14 часов 30 минут произошел пожар на складе № 3 в порту. Загорелись тюки с хлопком. Пожарная команда прибыла через 12 минут и потушила огонь за 40 минут. Убытки составили 3 200 рублей. Причина пожара — неосторожное обращение с огнем.

Открытие нового моста

Сегодня в 10 часов утра состоялось открытие моста через реку Серебрянку. Мост построен за 8 месяцев. Его длина — 240 метров, ширина — 12 метров. Мост рассчитан на нагрузку 10 тонн. Стоимость постройки — 180 000 рублей.

Спортивные соревнования

В воскресенье, 22 июня, на стадионе «Динамо» состоятся соревнования по легкой атлетике. Начало в 11 часов. Вход свободный.

Погода

Ночью +12°, днем +24°. Ветер северный, слабый. Без осадков.

Ведомости Приморского края

Объявление о продаже имущества

Конкурсный управляющий Товарищества «Приморский лесопромышленник» Иванов А. С. объявляет о продаже с публичных торгов имущества Товарищества, находящегося в городе Приморске, ул. Набережная, д. 14.

Имущество состоит из: 1) двухэтажного деревянного дома с 12 комнатами, 2) конторского здания, 3) склада № 1 площадью 200 кв. м, 4) склада № 2 площадью 150 кв. м, 5) конюшни на 6 лошадей, 6) сарая для инструментов, 7) забора протяжением 180 м.

Торги состоятся 15 июля 1928 г. в 11 часов утра в помещении конторы. Начальная цена — 18 000 рублей. Задаток — 10 %.

Осмотр имущества ежедневно, кроме воскресенья, с 9 до 16 часов.

Объявление о розыске

Разыскивается Петров Иван Сергеевич, 1902 г. р., уроженец г. Приморска, последнее место жительства — г. Приморск, ул. Набережная, д. 14. Приметы: рост 2 аршина 5 вершков, волосы русые, глаза серые, особых примет нет. Одет был в серую рубаху, черные брюки, сапоги. Просьба сообщить о местонахождении в Приморскую городскую полицию.

Объявление о розыске

Разыскивается Сидоров Петр Иванович, 1899